

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 42. Sanctiones synodicæ Episcopi Exoniensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

§. XLII.

Sæcul. XIII.
A.C. 1287.*Sanctiones synodicae Episcopi
Exoniensis.*

Executionem rei cernimus in sanctionibus synodicis a Petro Quivilio Episcopo Exoniæ ac Suffraganeo Cantuariensi editis 16 Aprilis an. 1287. Quoddam earum capitulum sic inchoatur: Christus ad Judæos dixit: *Auferetur a vobis regnum Dei, & dabitur genti facienti fructus ejus.* Unde manifesto liquet, Christianos esse liberos, ac Judæos illis fuisse subditos per servitutem perpetuam. Doctis relinquo judicandum, an hic Evangelii locus potestatem profanam respiciat. Synodus ergo instar concilii Lateranensis prohibet, ne Judæi nutrices aliosve domesticos Christianos habeant, nec publica gerant munera. Vetat etiam, ne Christiani apud eos cibum capiant, vel medica eorum opera utantur.

Per has sanctiones synodicas Clerus fuisse docetur administrare Sacramenta, & omnia sua munia obire. En illa, quæ notatu digniora mihi videntur! Infantes, cum baptismum acciperent, adhuc in aquam immergebantur etiam domi, immo in casu necessitatis: ac extra periculum pridie Paschatis ac Pentecostes portabantur in templum solenni ritu a-

R 5

quis

to. II. conc.

p. 1263.

art. 49.

Auferetur a Matth. 21.

v. 43.

Later. 3.

c. 26.

Sup. Lib. 73.

§. 21.

art. 2.

Sæcul. XIII.
A. C. 1287.

art. 3.

art. 4.

a. 5.

a. 31.

p. 1292. E.

p. 1272. B.

a. 5.

a. 6.

quis vitalibus abluendi. Post baptisma, ut primum fieri poterat, ad summum intra triennium sacra chrismatis unctione confirmabantur. Cum Sacerdos coelestem hostiam extollit, præsentibus in templo, ait Episcopus, non contenti erunt se inclinare, sed in genua procumbent tintinnabuli sono moniti. Augustissimam Eucharistiam ad ægros gestam comitantibus tredecim dierum indulgentia conceditur. Stimulantur Christiani, ut ter quotannis, ante Natalem Christi, Pascha & Pentecosten, aut saltem initio verni jejunii conscientiae labes patefaciant Sacerdoti proprio, vel alii ejus permisso, sine quo alter non posset eos absolvere. Medicus ad ægrum accitus eum ante omnia exhortabitur, ut arcanum Judicem suum accersat. Dabantur etiam tum poenitentes publici, quos expiationum Præfectus audiebat initio verni jejunii: eratque vetitum, ne commutaretur poena publica, vel pecuniis redimeretur. Fratres Prædicatores Minoresque dicecesim confessionum gratia transeuntes, ob magnos fructus, quos verbi divini præconio, sanctaque vita sua Ecclesiae pariunt, honorifice recipientur, alenturque. Parochi rudibus errorem eximent supremum inungi se ægre patientibus, quia putant sibi postea non liciturum amplius nudis

nudis pedibus ire, carnibus vesci, & ma-
trimonio uti.

Sacerdos ad portam templi conjun-
get nuptias. Pellicibus assueti cogentur C.

jurare ducturos se conjugem, si malam
ad consuetudinem redierint. Qui am-
biunt sacros Ordines, examinent con-
scientiam suam, quo fine ad eos aspirent,
Deone ac Ecclesiæ melius serviendi gra-
tia, an ob commodum temporale ac de-
siderium extorquendi beneficia iis, a qui-
bus illos acceperint. Hic apparet Epis-
copos metuisse, ne ab iis, quos consecra-
rent sine titulo mensæ, ad sustentationem
ipsorum urgerentur ex decreto tertii
concilii Lateranensis: ideo titulum pa-
trimonii verum ac expertem fraudis exi-
gebant. Quidam Parochi curabant æ-
ris campani pulsu signum ad sacrum in
absentia sua dari magna populi offensio-
ne, in templo neminem videntis, qui il-
lud faceret. Alii ut canonibus parerent,
sacerdotio inaugurati primum sacrificium
nimio plus differebant, canones de hoc
non loqui causantes. Etiam tum per-
mittebatur, ut Sacerdos eodem die bis
sacrificaret funeris causa. Feriæ Nata-
les Christi octo, Paschatis quatuor, Pen-
tecostes totidem solenni religione ac ce-
remonia celebrabantur.

Harum sanctionum aliquæ tendunt
ad conservandam ecclesiasticæ jurisdic-
tionis

Sæcul. XIII.
A.C. 1287.

a. 7. p. 1273.

a. 8.

Conc. Lat.

c. 5.

Sup. lib. 73.

§. 21.

Syn. Exon.

a. 21.

p. 1286.

a. 23.

a. 30. 41. 42.

Sæcul XIII.
A.C. 1287.

a. 43. 44.

a. 50.

a. 52.

Cang. gloss.
Mortua-
rium.

a. 53. 54.

tionis amplitudinem illo tempore con-
fuetam, & ad coercendas hominum pro-
fanorum violentias contra Clerum. Fit
moderatio anathematum: prohibetur, ne
Judex aliquo utatur in causa sua: sed
quoties jurisdictionem suam tueretur,
causæ publicæ defensor declaratur. Quæ
ad testamenta pertinent, fusc præscribun-
tur, tanquam fori sacri omnino propria.
Commendatur pensio juris, quod mor-
tuarium dicitur, consistens in certo nu-
mero pecorum, aliorumque mobilia,
quæ parochiale templum accipiebat ex
hæreditate cujuslibet mortui, ut præsta-
rentur damna decimarum, aliorumve ju-
rium, quæ is non pependisset. Sed jus
illud non ubique statutum erat. Impe-
ratur denique severa decimarum exactio,
& dona memorantur minimum quater
quotannis offerenda. Generatim hæc
sanctiones ad conservanda commoda
Cleri temporalia magis quam ad concili-
andam ei observantiam & amorem po-
pulorum pertinent.

§. XLIII.

Concilium Mediolanense.

to. 9. v. 1334.
Sup. l. 85. §. 8
Corio. to. 1.
p. 340.

Idem ferme propositum cernitur in con-
cilio, quod Mediolani hoc anno die
Veneris 12 Septembris in templo S. The-
clæ habuit Otto Pro-Comes præclaræ
sedis